

Het PAROOL

OPGERICHT IN HET OORLOGSJAAR 1940, 51STE JAARGANG NR 14147

zegt da k niet a ideld. 9

Kraker' Rottum oogst steun

(Van een verslaggever)
AMSTERDAM - Rijkswaterstaat in Groningen is vanmorgen naar Rottumeroog gevaren om Hendrik Toxopeus en zijn echtgenote die het eiland hebben 'gekraakt', te vragen hun actie te staken en terug te keren naar het vasteland. Toxopeus, zoon van de laatste landvoogd van het eiland, is voor Pasen met zijn vrouw in het voormalige ouderlijk huis op het eiland getrokken.

Met zijn actie wil hij Rottumeroog en Rottumerplaat voor de ondergang behoeden. Rijkswaterstaat wil de onderhoudswerkzaamheden staken, waardoor de eilandjes op den duur in zee verdwijnen.

Toxopeus is formeel in overtreding, omdat op Rottumeroog de natuurbeschermingswet van toepassing is. Het is als zeehonden- en vogelreservaat gesloten gebied en mag daarom niet zonder toestemming van Rijkswaterstaat worden betreden.

Rijkswaterstaat is het dan ook niet eens met de actie van het echtpaar. "Ze zijn op verboden terrein en hebben een woning

gekraakt die niet van hen is. Dat kan ik niet goedkeuren," aldus ir H. Nijdam van Rijkswaterstaat in Groningen. Hij is echter niet van plan harde maatregelen te nemen. Toxopeus zelf heeft laten weten het eiland alleen te zullen verlaten als hij daartoe wordt gecommeerd. Hij wil de actie veertien dagen volhouden. Het echtpaar gebruikt de tijd op het eiland voor de aanleg van zoetwaterplaatsen voor de vogels en padden die altijd op Rottumeroog voorkwamen.

De schrijver Jan Wolkers heeft zich achter de actie van Toxopeus geschaard. Hij is voorstander van behoud van de 'wandellende' eilanden Rottumeroog en Rottumerplaat, waar hij in 1971 een week op verbleef. "Het is onzin om te menen dat het in het belang zou zijn van de natuur om de eilanden ongemoeid te laten. Het zijn prachtige eilanden. Die moeten we voor Nederland behouden."

Wolkers vindt dat er een actie moet komen om steun te geven aan Hendrik Toxopeus. De schrijver Jan Klompsma werkt al aan een vriendenclub voor Rottume-

roog. Ook Lenie 't Hart van het Zeehondenopvangcentrum in Pieterburen hoopt dat het eiland behouden blijft. "Maar voor de zeehonden maakt het niet uit. Zij komen bijna niet op het eiland, ze liggen op de zandbanken."

WOENSDAG 3 APRIL 1991